

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1823/2015
11.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца А.Ј. из П., кога заступа пуномоћник П.Б, адвокат из П., против тужене Е. д.о.о. из Н.С., Е.П. из П., ради неоснованог обogaћења, вредност предмета спора 87.721,00 динар, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж бр. 181/15 од 19.05.2015.године, у седници већа одржаној дана 11.02.2016.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца А.Ј. из П. изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж бр. 181/15 од 19.05.2015.године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П бр. 1989/13 од 04.03.2015.године, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 87.721,00 динар на име неоснованог обogaћења због наплате електричне енергије по вишој тарифи, као и затезну камату у износу од 48.126,00 динара, укупно износ од 135.847,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до коначне исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 92.818,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Виши суд у Панчеву је побијаном пресудом Гж бр. 181/15 од 19.05.2015.године преиначио првостепену пресуду тако што је у целости одбио тужбени захтев за износ главног дуга, камате и трошкова поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника из реда адвоката изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију, тражећи трошкове ревизијског поступка у висини таксе за одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 403. став 2. и 3. у вези са чланом 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) који се у конкретном случају примењује и одлучио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је у предметном спору поднета 30.09.2013.године, ради исплате износа главног дуга од 87.721,00 динар и обрачунате камате у износу од 48.126,00 динара. Првостепени суд је тужбени захтев усвојио, а другостепени преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Сагласно члану 28. ЗПП у конкретном случају вредност предмета спора је износ главног дуга од 87.721,00 динар, обзиром да обрачуната камата као споредно тражење није релевантна за утврђивање вредности предмета спора. Наведени износ на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 765,42 евра те је предметни спор спор мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП. По одредби члана 479. став 6. ЗПП у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Ово са разлога што се наведена законска одредба не примењује у споровима мале вредности будући да је посебном законском одредбом прописано да у споровима мале вредности ревизија као ванредни правни лек није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке ревизијског решења.

На основу овлашћења из члана 165. Став 1. ЗПП одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**